

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО
ФАКУЛЬТЕТ АГРОТЕХНОЛОГІЙ ТА ЕКОЛОГІЇ
КАФЕДРА ГЕОЕКОЛОГІЇ І ЗЕМЛЕУСТРОЮ

«Допущено до захисту» протокол засідання
кафедри ГЕЗ

№ 11 від «23» червня 2023 року

В.о. зав. кафедрою ГЕЗ

к.с.-г.н, ст.викладач _____ Максим ГАНЧУК

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

СВО «Бакалавр»

за освітньо-професійною програмою «Геодезія та землеустрій» зі
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»

(освітній ступень, ОПП, спеціальність)

на тему: Формування та встановлення меж населених пунктів при
застосуванні сучасних технологій

25 ГЗ Д 001 000000 ПЗ

Виконала: студентка 21 сГЗ групи

Андрущенко О.О.
(прізвище та ініціали)

Консультант з ОП: к.т.н., доцент

Михайло ЗОРЯ

Керівник: к.т.н., доцент

Ольга МАЗИКІНА

Нормоконтроль к.т.н., доцент
(науковий ступінь,
вчене звання)

(підпис)

Ольга МАЗИКІНА
(прізвище та ініціали)

Запоріжжя – 2023 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО

Інститут або факультет агротехнологій та екології
Кафедра геоекології і землеустрою
(назва кафедри)

Ступінь вищої освіти Бакалавр
Галузь знань 19 «Архітектура та будівництво»
(шифр і назва)

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»
(шифр і назва)

Освітня програма «Геодезія та землеустрій»
(назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. зав. кафедри ГЕЗ

к.с.-г.н., ст. викладач Максим ГАНЧУК
(підпис) (ініціали та прізвище)

«04» квітня 2023 р

ЗАВДАННЯ
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

студентці Андрущенко Оксана Олександрівна
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи **Формування та встановлення меж населених пунктів при застосуванні сучасних технологій**

керівник роботи к.т.н., доцент Мазикіна Ольга Борисівна
(науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

затверджені наказом Ректора університету від «03» квітня 2023 р. № 105/1-С

2. Строк подання студентом роботи « 19 » червня 2023 р.

3. Вихідні дані до роботи: Закони України «Про землеустрій», «Про державний земельний кадастр», «Про місцеве самоврядування в Україні», Земельний кодекс України, Постанови Кабінету Міністрів, чинні нормативні акти та інструкції, матеріали Держгеокадастру, Головного управління статистики, науково-періодична література з теми дослідження.

4. Перелік питань, які потрібно розробити: визначення особливості топографо-геодезичних та картографічних робіт при встановленні меж громад; використання

геоінформаційних систем при винесенні маж населених пунктів; визначення проблемних питань соціально-економічного розвитку громад.

5. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав (дата)	завдання прийняв
Розділ 3 Охорона праці	Михайло ЗОРЯ, к.т.н., доцент, завідувач кафедри цивільної безпеки	04.04.2023	04.04.2023

6. Дата видачі завдання

04.04.2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів роботи (місяць)	Відмітка керівника про виконання (засвідчується підписом)
Розділ 1 Формування меж населених пунктів	Березень	Виконано
Розділ 2 Сучасні методи знімальних робіт	Квітень	Виконано
Розділ 3 Охорона праці	Травень	Виконано
Висновки	Травень	Виконано

Студентка

Керівник роботи

(підпис)

О.О. Андрущенко

(ініціали та прізвище)

О.Б. Мазикіна

(ініціали та прізвище)

АНОТАЦІЯ

Андрущенко О.О. Формування та встановлення меж населених пунктів при застосуванні сучасних технологій. – Кваліфікаційна робота. Кафедра геоєкології і землеустрою. – Запоріжжя, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, 2023.

Текст викладений на 62 сторінках, містить 3 розділів, 11 рисунки, 23 літературних джерел.

Мета роботи дослідження сучасних технологій та методів геодезичних та землепорядних робіт при встановленні або зміні меж населених пунктів.

Формування та встановлення меж населених пунктів із застосуванням сучасних технологій є важливим кроком для підвищення точності, ефективності та прозорості цього процесу. Сучасні технології дозволяють значно покращити збір даних, їх обробку, аналіз і збереження, що в кінцевому результаті сприяє більш ефективному управлінню територіями.

Застосування сучасних технологій у формуванні та встановленні меж населених пунктів сприяє більш ефективному управлінню територіями, забезпеченню прав власників та користувачів земель, а також покращенню планування та розвитку інфраструктури населених пунктів.

Ключові слова: землеустрій, населений пункт, геоінформаційні системи, визначення меж, громада.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1 ФОРМУВАННЯ МЕЖ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ	8
1.1 Адміністративно-територіальний устрій України	8
1.2 Завдання і мета складання схем землеустрою	12
РОЗДІЛ 2 СУЧАСНІ МЕТОДИ ЗНІМАЛЬНИХ РОБІТ	26
2.1 Особливості топографо-геодезичних та картографічних робіт	26
2.2 Геоінформаційні системи (ГІС) територіальних громад	30
2.3. Проблемні питання, особливості соціально-економічного розвитку громад	40
2.4. Формування сценаріїв розвитку громад	45
РОЗДІЛ 3 ОХОРОНА ПРАЦІ	48
3.1. Заходи з охорони праці	48
3.2. Охорона праці при землевпорядних роботах	49
ВИСНОВКИ	52
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	55
ДОДАТКИ	57

ВСТУП

Актуальність дослідження.

Згідно Державної Стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 рр. визначено три пріоритетних напрямки регіональної політики держави: розвиток суспільства і доступність надаваних населенню послуг, економічний розвиток територій і регіонів, а також територіальна згуртованість.

Реорганізація громад і районів в Україні відбувається за рішеннями Уряду і Парламенту. Верховна Рада має прийняти необхідні закони для врегулювання питань правонаступництва на майно, бюджетні ресурси, права та зобов'язання сільрад та районних адміністрацій. На розгляд уряду передають законопроекти, які регулюють усі питання, пов'язані з реорганізацією районів та громад.

Процедура встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць є важливою і доволі складною. Необхідні зміни в межі населених пунктів виконують на основі розроблених проектів землеустрою. Після цього фахівці можуть виконувати нормативну грошову оцінку земель. Згідно проектів органи місцевого самоврядування мають можливість планувати розвиток територій та якісно керувати процесом управління земельними ресурсами.

Метою нашого дослідження є

дослідження сучасних технологій та методів геодезичних та землепорядних робіт при встановленні або зміні меж населених пунктів.

Поставлена мета досягається **вирішенням наступних завдань:**

- 1) дослідити сучасний стан виконання землепорядних робіт при встановленні або зміні меж населених пунктів;
- 2) розглянути законодавчу базу;
- 3) розглянути порядок внесення змін до Державного земельного кадастру відомостей про межі населеного пункту;

Об'єктом дослідження є території населених пунктів.

Предмет дослідження: геодезичні та землепорядні роботи при формуванні і зміні меж населених пунктів.

Під час написання роботи використовувались теоретичні та аналітичні методи дослідження.

Структура роботи. Робота складається зі змісту, вступу, трьох розділів, висновків, списку літератури з 29 джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 62 сторінки.

РОЗДІЛ 1 ФОРМУВАННЯ МЕЖ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

1.1 Адміністративно-територіальний устрій України

Територіальна організація нашої країни з розподілом її на адміністративно-територіальні утворення (одиниці) є частиною її єдиної території, просторовою основою організації й діяльності місцевих органів державної влади й самоврядування. Такий розподіл ґрунтується на засадах єдності й цілісності території держави, поєднання централізації та децентралізації при здійсненні державної влади, проектів збалансованості соціально-економічного розвитку регіонів із урахуванням їх історичних, географічних, економічних, екологічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Систему адміністративно-територіального устрою складають адміністративно-територіальні одиниці: села, селища, міста, райони в містах, райони, області. Вони становлять частини території України, що є просторовою базою організації й діяльності місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування. (до прикладу на рис. 1.1 показано поділ Херсонської області.)

Рис. 1.1 – устрій Херсонської області

Територія кожного адміністративно-територіального утворення має свої межі – умовні лінії, що відокремлюють її від інших територій. Їх установлюють і змінюють на підставі проєктів землеустрою, розроблених державними та іншими землевпорядними організаціями відповідно до техніко-економічних обґрунтувань їх розвитку, генеральних планів населених пунктів.

Межі не є постійними. З розвитком населених пунктів і збільшенням кількості їх жителів вони можуть змінюватися за рахунок залучення нових земельних ділянок у межі адміністративно-територіальних утворень. Рішення про встановлення і зміну меж районів і міст ухвалює Верховна Рада України за поданням обласних, Київської міської ради.

Наприклад, у лютому 2002 р. відповідно до постанови Верховної Ради України було змінено межі м. Одеси.

Рішення про встановлення і зміну меж сіл, селищ ухвалюють обласні, Київська міська рада за поданням районних і сільських, селищних рад.

Межі районів у містах установлюються і змінюються на підставі рішень міських рад, ухвалених за поданням відповідних районних у містах рад. Слід зазначити, що висновки про встановлення і зміну меж сіл, селищ, районів, районів у містах і міст можуть підготовляти також місцеві державні адміністрації міст.

Внесення земельних ділянок у межі району, села, селища, міста, району у місті не тягне припинення прав власності й користування цими ділянками. Правовий режим таких ділянок можна змінити тільки у разі їх вилучення (викупу), що відбувається відповідно до норм Земельного кодексу України.

Встановлення меж населених пунктів

Згідно ст. 173 Земельного Кодексу України **межа населеного пункту** (району, села, селища, міста, району у місті) – це умовна лінія на поверхні землі, що відокремлює територію району, села, селища, міста, району у місті від інших територій. Межі населеного пункту (адміністративно-територіальної одиниці) визначаються як по суходолу, так і по водному простору.

Межі населеного пункту встановлюються і змінюються за проектами землеустрою щодо встановлення або зміни меж адміністративно-територіальних одиниць, які розробляються з урахуванням генеральних планів населених пунктів (приклад генерального плану – у додатку Б). Проект землеустрою відносно зміни меж населеного пункту розробляється у разі наявності діючого генерального плану населеного пункту.

Складовою частиною проекту землеустрою щодо встановлення і зміни меж населеного пункту є перелік земельних ділянок державної власності (із зазначенням їх кадастрових номерів, місцезнаходження, площі та цільового призначення), які переходять у комунальну власність відповідної територіальної громади.

Землі та земельні ділянки державної власності, включені в межі населеного пункту (крім земель, які не можуть передаватися у комунальну власність), переходять у власність територіальної громади. Рішення про встановлення меж населеного пункту та витяги з Державного земельного кадастру про межі відповідної адміністративно-територіальної одиниці та про відповідні земельні ділянки, право власності на які переходить до територіальної громади, є підставою для державної реєстрації права комунальної власності на такі земельні ділянки.

Території адміністративно-територіальних утворень або їх частин є об'єктами землеустрою. Основні функції системи землеустрою:

- Регулююча (земельно-регуляторна) функція полягає в тому, що держава через землевпорядні дії здійснює регулювання земельних відносин, стимулює раціональне землекористування та охорону земель.

- Інвестиційна функція полягає в формуванні інформації про інвестиційну привабливість різних типів землекористування та оцінці ефективності інвестицій в земельні поліпшення.

- Стимулююча функція в кінцевому результаті виступає в формі економічного заохочення прибутком продуктивного використання досягнень науково-технічного прогресу в формуванні землекористувань і використанні землі.

- Функція стагнації – це очищення економіки землекористування від неконкурентних виробництв та неефективного використання землі через проекти землеустрою.

- Інформаційна функція – це унікальний спосіб оперативного збору і поширення узагальненої об'єктивної інформації про найкраще і найбільш вигідне використання землі, можливі інвестиції тощо, яка дозволяє власникам землі і землекористувачам вільно зі знанням справи використати її в своїх інтересах.

- Комерційна функція полягає в обґрунтуванні прибуткових типів землекористування та ефективності вкладеного капіталу.

- Посередницька функція полягає в тому, що система землеустрою виступає посередником між майбутніми власниками землі і землекористувачами та представниками виконавчої влади або місцевого самоврядування в процесі складання землевпорядних проектів та документації.

- Соціальна функція проявляється в формуванні власності на землю, екологізації землекористування, в підвищенні інтенсивності використання землі і праці, перерозподілі землі тощо.

Реорганізація громад і районів в Україні відбувається за рішеннями Уряду і Парламенту. Верховна Рада має прийняти необхідні закони для врегулювання питань правонаступництва на майно, бюджетні ресурси, права та зобов'язання сілрад та районних адміністрацій. На розгляд уряду передають законопроекти, які регулюють усі питання, пов'язані з реорганізацією районів та громад. На основі урядового законопроекту процедури формування нових органів місцевого самоврядування та нових районних державних адміністрацій. ВРУ затверджує проект Закону, за яким вносяться зміни до Бюджетного кодексу, закладається основа бюджетної системи відповідно до дворівневої концепції місцевого самоврядування «громада-область». Після робочої наради обговорюються особливості бюджетного процесу у зв'язку із завершенням адміністративно-територіальної реформи – так коментують послідовність дій відповідно до чинного законодавства фахівці землевпорядної компанії. Прослідкуємо процеси робіт зі

зміни меж для 12 адміністративно-територіальних одиниць Львівської області на прикладі Компанії ПП «Кайлас-К» (додаток А).

1.2 Завдання і мета складання схем землеустрою

У системі землевпорядної документації схема землеустрою адміністративно-територіального утворення є передплановим і передпроектним документом, сполучною ланкою між плануванням і організацією використання та охорони земель на відповідному рівні і подальшою основою розроблення проєктів землеустрою.

Схема землеустрою адміністративно-територіального утворення (області, району, території ради) – це комплекс текстових і графічних матеріалів, що мають юридичний, технічний, економічний зміст і наукове обґрунтування проблем, що розглядаються.

Зокрема, схема землеустрою адміністративного району є техніко-економічною основою для територіального міжгалузевого і міжгосподарського перерозподілу земель, удосконалення системи землеволодінь і землекористувань, розроблення пропозицій щодо організації території району в цілому і окремих сільськогосподарських підприємств, меліорації й охорони земель, шляхової мережі та інших елементів інженерної, соціальної і виробничої інфраструктури, а також розроблення проєктів територіального і внутрішньогосподарського землеустрою та ін.

Основне призначення схеми землеустрою адміністративного району як передпроектного і передпланового документа полягає в обґрунтуванні удосконалення розподілу земель з урахуванням розвитку економіки земельних відносин в районі і відповідно до потреб різних галузей у земельних ділянках, а також у забезпеченні комплексного і взаємопов'язаного виконання всіх запроектованих на території району заходів регіонального, міжгалузевого, міжгосподарського і господарського рівнів.

У результаті розроблення схеми землеустрою адміністративно-територіального утворення встановлюється система показників, яка забезпечує обґрунтованість і реальність перспективних і поточних планів раціонального використання і охорони земель.

В умовах глибоких соціально-економічних перетворень, зміни форм власності на землю і засобів виробництва, переходу до економіки ринкового типу, вдосконалення землекористування сільськогосподарських підприємств, формування системи сталого землекористування основне призначення схеми землеустрою адміністративного району полягає у виявленні найефективніших, екологічно безпечних і соціально орієнтованих напрямів використання земельних ресурсів, створенні умов для науково обґрунтованого територіального, міжгалузевого, міжгосподарського і за формами власності перерозподілу земель, економічно-цілеспрямованого розвитку різних форм господарювання на землі, формування багатокладної економіки, а також у інформаційно-довідковому забезпеченні становлення ринкових відносин на території району (області).

Зважаючи на це, основними питаннями, які слід розв'язати у схемі землеустрою, є:

- проведення аналізу стану і використання земель та оцінювання ресурсного потенціалу земельних ресурсів адміністративно-територіального утворення, трансформації земельних відносин і визначення на цій основі головних шляхів удосконалення розподілу земель, їх раціонального використання й охорони;

- економічне районування та еколого-ландшафтне, ерозійне, еколого-агроекологічне зонування території адміністративно-територіального утворення;

- виявлення земельних ділянок, які не використовуються, нераціонально використовуються або використовуються не за цільовим призначенням і не відповідно до дозволеного використання, таких, що вибули з обігу або віднесені до менш цінних угідь;

- формування або уточнення площ спеціальних земельних фондів для регулювання обігу земель;

- оптимізація складу і співвідношення угідь, виявлення резервів земель, придатних для сільськогосподарського виробництва, меліорації і поліпшення, обґрунтування внесення цих земель до фонду перерозподілу і встановлення черговості залучення їх у сільськогосподарський обіг;

- уточнення меж територій (земель) природоохоронного, природно-заповідного, оздоровчого, рекреаційного і історико-культурного призначення;

- виділення земель з різними режимами використання, а також земель, обмежених у використанні й обтяжених правами інших осіб;

- уточнення меж земель поселень, а також аналіз стану і використання земель комунальної та державної власності;

- обґрунтування потреби в земельних ресурсах для розвитку галузей різних форм господарювання на землі, визначення потреби в земельних ділянках для надання їх громадянам і юридичним особам для сільськогосподарських і несільськогосподарських цілей;

- удосконалення територіального і міжгалузевого перерозподілу земель;

- перерозподіл земель сільськогосподарського призначення з метою усунення недоліків у розміщенні існуючих землеволодінь і землекористувань (черезсмужжя, вклинення, вкраплення, далекоземелля та ін.), створення нових і впорядкування існуючих сільськогосподарських підприємств з урахуванням створення нових перспектив розвитку існуючих селянських та фермерських господарств, сільськогосподарських кооперативів;

- обґрунтування перспектив розвитку і удосконалення територіального розміщення галузей сільського господарства, інших галузей районного агропромислового комплексу та їх кооперування, об'єктів його інженерної, виробничої і соціальної інфраструктури, у тому числі розміщення господарських і виробничих центрів, шляхової мережі та інших комунікацій, розроблення пропозицій щодо вдосконалення спеціалізації й уточнення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції з урахуванням передбачуваного розподілу земель;

- розроблення заходів щодо поліпшення сільськогосподарських угідь, відновлення і консервації земель, рекультивациі порушених земель, підвищення

родючості ґрунтів, захисту земель від ерозії, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, забруднення відходами виробництва і споживання, радіоактивними речовинами, поліпшення природних ландшафтів тощо;

- визначення потреби в капітальних вкладеннях, матеріальних і трудових ресурсах для реалізації намічених заходів, розроблення пропозицій щодо фінансування і здійснення заходів, передбачених схемою землеустрою;

- підготовка інформації, показників і нормативів з регулювання ринкових земельних відносин;

- розрахунок техніко-економічних показників, екологічної, економічної і соціальної ефективності заходів, намічених у схемі землеустрою.

На основі вирішення перелічених завдань у схемі землеустрою адміністративного району уточнюються існуючі і визначаються проекти меж, місце розташування і площі земель:

1) інших муніципальних утворень територіальних громад, які перебувають у віданні розташованих у межах адміністративного району, а також в межах населених пунктів;

2) промисловості, транспорту, енергетики, зв'язку, інформатики, для забезпечення космічної діяльності, оборони, безпеки, іншого спеціального призначення;

3) сільськогосподарського призначення, у тому числі сільськогосподарських організацій і селянських (фермерських) господарств усіх організаційно-правових форм і форм власності;

4) особливо охоронних територій і об'єктів;

5) спеціальних земельних фондів і фонду перерозподілу земель у складі земель сільськогосподарського призначення;

6) ділянок сільськогосподарських земель, переданих в оренду;

7) підсобних сільськогосподарських виробництв промислових підприємств та інших організацій;

8) ділянок, передбачених для розширення особистих селянських господарств, індивідуального житлового і дачного будівництва;

9) територій для ведення колективного садівництва, городництва і тваринництва.

У результаті розроблення схеми землеустрою, наприклад, адміністративного району формується організаційно-територіальна структура його розвитку. Її основою має бути розроблювана в схемі система землеволодіння і землекористування, яка відрізняється за формами власності, галузевою приналежністю, формами господарювання з різним комплексом природних і економічних умов, особливостями антропогенних впливів, структурою населення і системою розселення, демографічними тенденціями, системою культурно-побутового обслуговування.

У відповідності до статті 46 Закону України «Про землеустрій» проект встановлення (зміни) меж повинен включати в себе елементи, схематично зображені на рис. 1.1.

У період з 2019 року по липень 2020 року фахівці компанії ПП «Кайлас-К» виконали роботи зі зміни меж для 12 адміністративно-територіальних одиниць Пустомитівського та Кам'янка-Бузького районів Львівської області, в тому числі сіл Звенигород, Стрептів, Дернів, Дідилів, Соколів, Руда та інших населених пунктів.

Землевпорядниками компанії були розроблені проекти землеустрою щодо встановлення і зміни меж населених пунктів. Так, в ході підготовки і розробки проектів були зібрані і проаналізовані вихідні дані, проведено обстеження територій з геодезичним позиціонуванням, погоджено межі адміністративно-територіальних одиниць, в тому числі з органами виконавчої влади. Після чого фахівці компанії направили проекти землеустрою на експертизу, підготували документації для затвердження і внесення даних до державного кадастру. Після проходження всіх необхідних процедур, дані про змінені межі адміністративно-територіальних одиниць були внесені до кадастру.

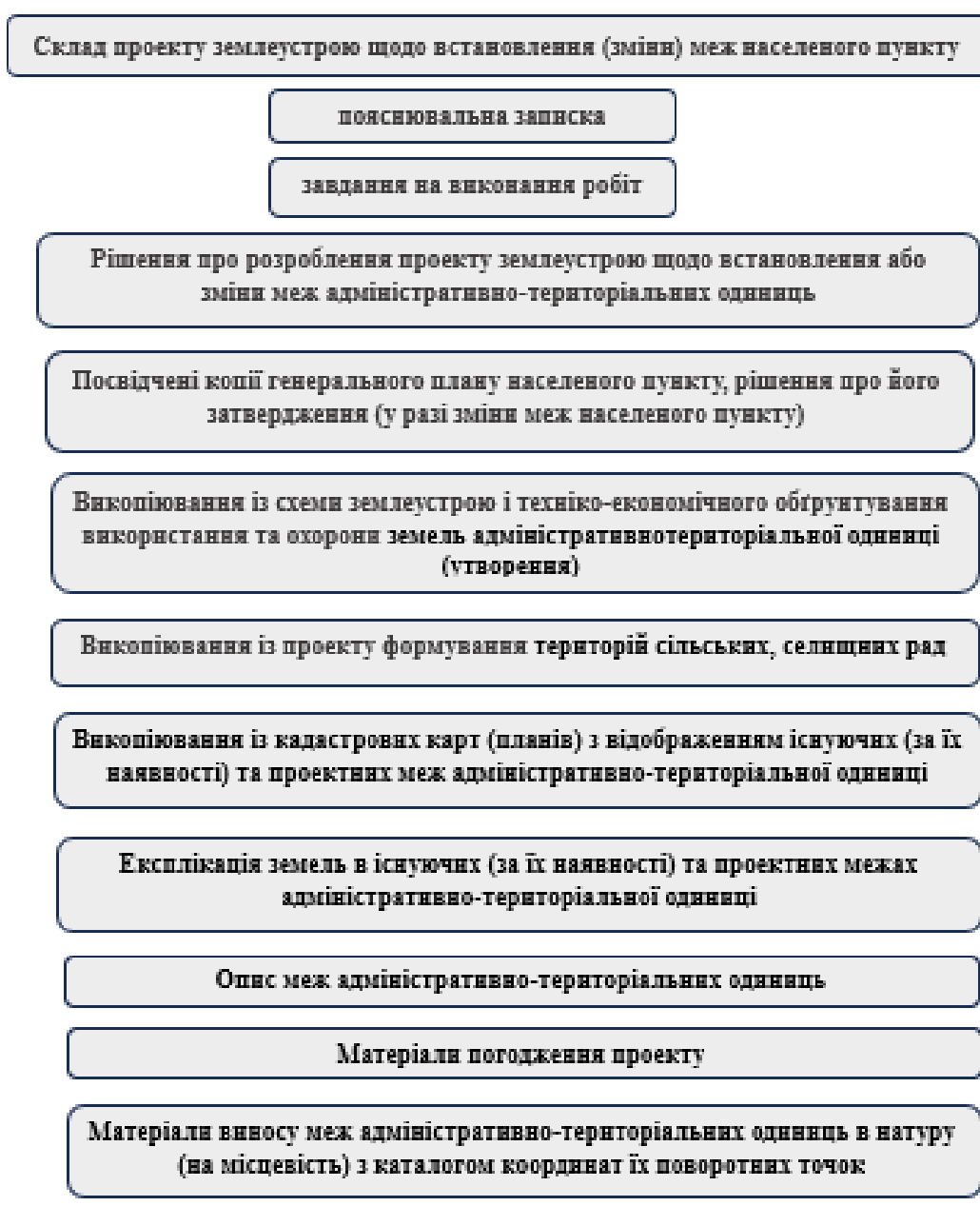

Рис. 1.1 – Склад проекту встановлення (зміни) меж населених пунктів

За представленою звітністю з 17 по 21 серпня 2020 р. експерти державної експертизи розглянули 10 344 документації із землеустрою. З яких для 8155 (79%) документаціям надали висновки про погодження та 2189 (21%) документації направили на доопрацювання [].

У процентному співвідношенні, найвищу оцінку отримали проекти, розроблені у Чернівецькій (90%), Харківській (83%), Волинській (82%) областях.

Найнижчу оцінку отримали проекти, розроблені у Кіровоградській (77%), Хмельницькій (76%) областях та у м. Києві (48%).

За кількістю найбільше проектів розроблено у Львівській області – це відповідно 1313 розроблених документацій, 1068 (81%) з яких отримали позитивний висновок.

Згідно затвердженої на засіданні Кабінету Міністрів України Державної Стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 рр. визначено три пріоритетних напрямки регіональної політики держави: розвиток суспільства і доступність надаваних населенню послуг, економічний розвиток територій і регіонів, а також територіальна згуртованість.

Перший напрямок передбачає, що в регіони будуть надходити кошти з бюджету з метою підвищення якості медицини та освіти. Також будуть виділені гроші на створення центрів безпеки в громадах і розвиток центрів надання населенню адміністративних послуг.

Другий напрямок передбачає розвиток регіонів, створення додаткових робочих місць і залучення на ці цілі приватних інвестицій.

В рамках третього напрямку будуть проводитися заходи, спрямовані на «зшиття» територій країни. Увага зосереджена на розвитку внутрішнього туризму, будівництві і ремонті автодоріг, а також підтримки громадян, які бажають змінити місце проживання.

Стратегія вирішує питання поділу території країни на 10 функціональних зон.

Вирізняють такі етапи встановлення/зміни меж населеного пункту:

- прийняття рішення про розроблення проекту землеустрою щодо встановлення/зміни меж населеного пункту;
- замовлення та розробка проекту землеустрою щодо встановлення/зміни меж населеного пункту;
- розроблення та погодження проекту землеустрою щодо встановлення/зміни меж населеного пункту;
- прийняття рішення про затвердження проекту та встановлення/зміни меж населеного пункту;
- внесення змін про земельну ділянку до Державного земельного кадастру, з урахуванням встановлених меж;

- облаштування межових знаків;
- отримання витягу з Державного земельного кадастру.

Землевпорядну документацію розробляють сертифіковані інженери-землевпорядники.

Нормативно-правовою базою, яку використовують при складанні схем землеустрою, є земельне, природоохоронне та інше законодавство України і постанови Кабінету Міністрів України, регіональні цільові програми, відомчі нормативні акти, рішення органів державної влади і органів місцевого самоврядування, пов'язані з раціональним використанням і охороною земель.

При складанні схеми землеустрою слід керуватися нормативно-правовими актами, перелік яких наведено у збірниках законодавчих та нормативно-правових актів із питань земельних відносин, землеустрою, земельного кадастру, охорони земель.

До основних нормативно-правових актів належать:

- 1) Земельний кодекс України;
- 2) Закон України «Про землеустрій»;
- 3) Закон України «Про охорону земель»;
- 4) Закон України «Про природно-заповідний фонд України»;
- 5) Закон України «Про екологічну мережу України»;
- 6) Закон України «Про планування і забудову територій»;
- 7) Закон України «Про оренду землі».

Схему землеустрою адміністративного району розробляють, як правило, на основі схеми землеустрою території області, що дає можливість прив'язати заходи щодо використання й охорони земель району до території регіону й обґрунтувати узгоджені рішення загальних і взаємозалежних завдань.

Якщо схеми землеустрою території області немає, то за основу беруть концепцію (програму) соціально-економічного розвитку району і показники завдання на проєктування.

При розробленні схеми землеустрою адміністративного району потрібно обов'язково використовувати раніше складені схеми і проєкти землеустрою, схеми

і проекти перерозподілу земель, формування спеціальних земельних фондів, меліорації й охорони земель, розміщення об'єктів будівництва, а також матеріали інвентаризації земель, чергові кадастрові плани, карти обмежень і обтяжень у використанні земель, матеріали оцінювання земель тощо.

Роботи, пов'язані зі складанням схем землеустрою, виконують з ініціативи органів місцевого самоврядування й органів виконавчої влади,.

Генеральними розробниками (підрядниками) схем землеустрою можуть бути як державні наукові та землевпорядні підприємства, так і приватні підприємства. Для виконання робіт з окремих розділів схеми можуть залучатися як субпідрядні відповідні спеціалізовані проєктні, дослідні й науково-дослідні організації, так і приватні землевпорядники.

Роботи зі складання схем землеустрою можуть фінансуватися за рахунок коштів державного бюджету, передбачених на землеустрій, а також за рахунок бюджетів регіонів і районів, залежно від того, який орган влади ухвалив рішення про складання схеми землеустрою адміністративно-територіального утворення.

Схему землеустрою адміністративного району складають на підставі технічного завдання, виданого замовником при укладанні договору на виконання робіт. У технічному завданні зазначають перспективні показники розвитку економіки, землекористування й охорони земель району, а також зміст усіх землевпорядних дій.

Крім того, у технічному завданні наводять дані про замовника, генерального проєктувальника та інших учасників запланованих робіт, основні нормативні акти, якими слід керуватися при складанні схеми, використаний планово-картографічний матеріал і масштаб вихідної картографічної частини схеми, основні вимоги, що мають регламентувати зміст схеми землеустрою.

До схеми землеустрою висувають такі основні вимоги:

- визначення потреби в земельних ресурсах усіх форм господарювання з урахуванням перспективи їх розвитку, придатності земель і агроекологічного зонування території;

- виявлення меліоративного фонду і резерву земель, придатних для використання в сільському господарстві;
- установлення обсягів, об'єктів і черговості освоєння і поліпшення земель;
- формування спеціальних земельних фондів регулювання обігу на ринку земель;
- розроблення пропозицій щодо розвитку селянських і фермерських господарств, сільськогосподарських підприємств та їхніх асоціацій;
- складання зведеного балансу очікуваного розподілу земель за категоріями, формами власності і користування;
- визначення перспектив розвитку і розміщення галузей агропромислового комплексу і їх кооперації та інтеграції, а також розроблення пропозицій щодо використання земель нерентабельних і низькорентабельних сільськогосподарських підприємств;
- установлення складу і співвідношення земельних угідь у сільськогосподарських підприємствах з урахуванням їх спеціалізації і перспектив розвитку;
- розроблення пропозицій щодо удосконалення організації території району;
- розроблення пропозицій щодо охорони земель і поліпшення природних ландшафтів;
- визначення вартості і ефективності проєктованих заходів;
- розроблення плану реалізації схеми землеустрою;
- необхідність складання і тиражування «Основних положень схеми землеустрою».

Зміст технічного завдання може уточнюватися з урахуванням складу виконуваних робіт, розробленого комплексу заходів, у тому числі по періодах, інших конкретних умов.

При складанні технічного завдання замовник може обумовлювати необхідність пророблення відповідних частин схеми у варіантах, а також проведення додаткових робіт (як самостійний вид) для одержання відсутньої для

складання схеми інформації (інвентаризація земель, спеціальні обстеження, знімальні роботи та ін.).

При оцінюванні і виборі варіантів використовують метод порівнянної економічної, соціальної й екологічної ефективності ухвалених рішень. Для правильного оцінювання варіантів слід дотримуватися умов порівняння (територія, обсяги виробництва, соціальні чинники, охорона земель, забезпеченість ресурсами, які враховуються показники, нормативна база тощо).

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про державний земельний кадастр», відомості про межі адміністративно-територіальних одиниць, нормативну грошову оцінку земель, розташованих у межах територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, вносяться до Державного земельного кадастру на підставі рішення відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування про встановлення і зміну меж адміністративно-територіальної одиниці, про затвердження документації із землеустрою, документації з оцінки земель, яка є підставою для внесення таких відомостей. Рішення подається Державному кадастровому реєстратору, який здійснює внесення таких відомостей до Державного земельного кадастру, за бажанням заявника в паперовій чи електронній формі разом з електронним документом, що містить відомості про результати робіт із землеустрою та оцінки земель.

Строк внесення таких змін складає 14 робочих днів з дня отримання відповідної документації.

Після спливу зазначеного строку Державний реєстратор повинен внести відповідні відомості до Державного земельного кадастру або надати мотивовану відмову у внесенні таких відомостей.

На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі адміністративно-територіальних одиниць, нормативну грошову оцінку земель, розташованих в межах територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, обмеження у використанні земель, встановлені

законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, Державним кадастровим реєстратором безоплатно видається органу, який прийняв відповідне рішення, витяг з Державного земельного кадастру.

Право власності на відповідні земельні ділянки переходить до територіальної громади на підставі рішення про встановлення меж адміністративно-територіальних одиниць й витягу з Державного земельного кадастру про межі адміністративно-територіальних одиниць, які є підставою для державної реєстрації права комунальної власності на такі земельні ділянки.

Варто зазначити, що відповідний орган місцевого самоврядування отримує право розпорядження земельними ділянками, після встановлення меж території адміністративно-територіальних одиниць на місцевості, що закріплюється межовими знаками (рис. 1.2) та внесенням відомостей про земельну ділянку до Державного земельного кадастру.

Рис. 1.2 – Межовий знак

Відомості про межі адміністративно-територіальних одиниць, які були встановлені до набрання чинності Законом України «Про землеустрій», вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проектів формування території і встановлення меж сільських, селищних рад.

Рішення про встановлення (зміну) меж адміністративно-територіальних одиниць є одночасно рішенням про затвердження проектів землеустрою щодо їх встановлення (зміни). Органи місцевого самоврядування набувають права розпоряджатися земельними ділянками після встановлення меж населеного пункту в натурі.

Схему землеустрою адміністративного району розробляють, як правило, на основі схеми землеустрою території області, що дає можливість прив'язати заходи щодо використання й охорони земель району до території регіону й обґрунтувати узгоджені рішення загальних і взаємозалежних завдань.

Якщо схеми землеустрою території області немає, то за основу беруть концепцію (програму) соціально-економічного розвитку району і показники завдання на проектування.

При розробленні схеми землеустрою адміністративного району потрібно обов'язково використовувати раніше складені схеми і проекти землеустрою, схеми і проекти перерозподілу земель, формування спеціальних земельних фондів, меліорації й охорони земель, розміщення об'єктів будівництва, а також матеріали інвентаризації земель, чергові кадастрові плани, карти обмежень і обтяжень у використанні земель, матеріали оцінювання земель тощо.

Роботи, пов'язані зі складанням схем землеустрою, виконують з ініціативи органів місцевого самоврядування й органів виконавчої влади.

Генеральними розробниками (підрядниками) схем землеустрою можуть бути як державні наукові та землевпорядні підприємства, так і приватні підприємства. Для виконання робіт з окремих розділів схеми можуть залучатися як субпідрядні відповідні спеціалізовані проектні, дослідні й науково-дослідні організації, так і приватні землевпорядники.

Роботи зі складання схем землеустрою можуть фінансуватися за рахунок коштів державного бюджету, передбачених на землеустрій, а також за рахунок бюджетів регіонів і районів, залежно від того, який орган влади ухвалив рішення про складання схеми землеустрою адміністративно-територіального утворення.

Схему землеустрою адміністративного району складають на підставі технічного завдання, виданого замовником при укладанні договору на виконання робіт. У технічному завданні зазначають перспективні показники розвитку економіки, землекористування й охорони земель району, а також зміст усіх землевпорядних дій.

Крім того, у технічному завданні наводять дані про замовника, генерального проєктувальника та інших учасників запланованих робіт, основні нормативні акти, якими слід керуватися при складанні схеми, використаний планово-картографічний матеріал і масштаб вихідної картографічної частини схеми, основні вимоги, що мають регламентувати зміст схеми землеустрою.

Зміст технічного завдання може уточнюватися з урахуванням складу виконуваних робіт, розробленого комплексу заходів, у тому числі по періодах, інших конкретних умов.

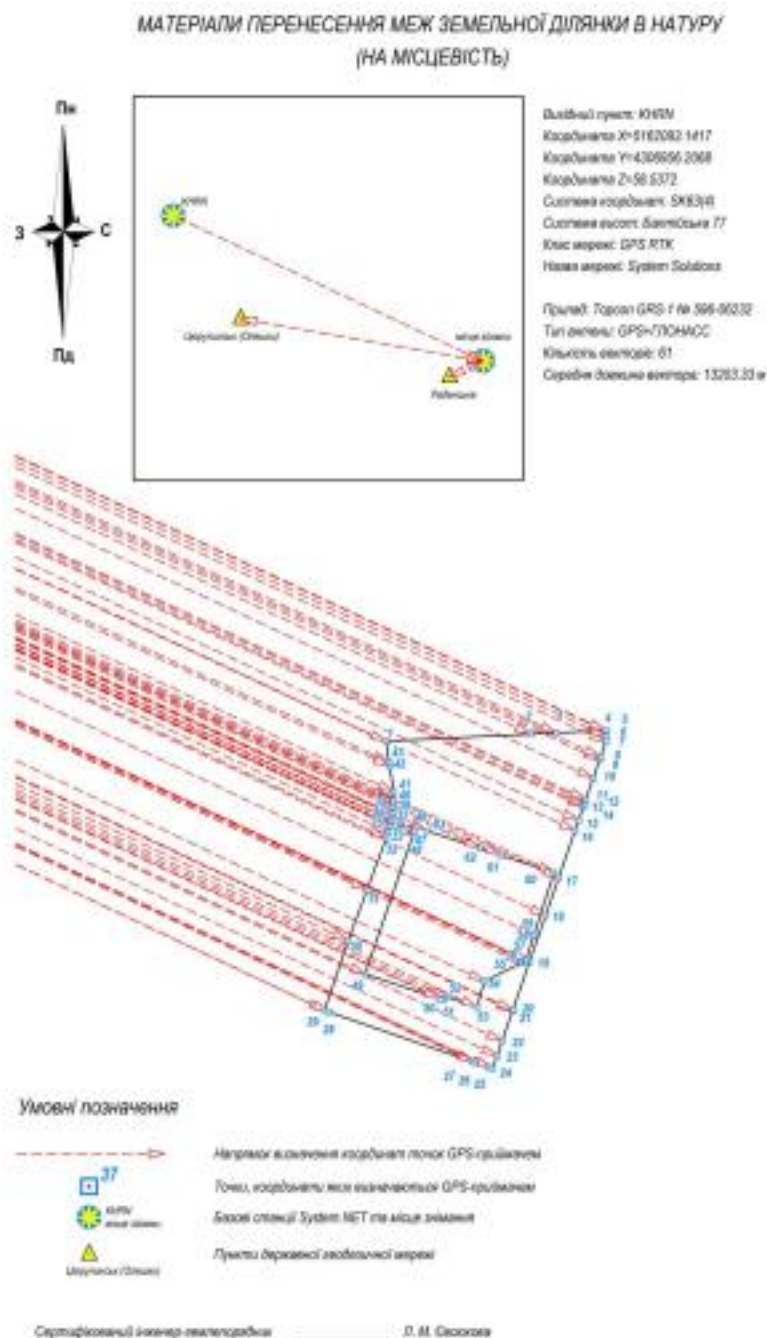
При складанні технічного завдання замовник може обумовлювати необхідність пророблення відповідних частин схеми у варіантах, а також проведення додаткових робіт (як самостійний вид) для одержання відсутньої для складання схеми інформації (інвентаризація земель, спеціальні обстеження, знімальні роботи та ін.).

При оцінюванні і виборі варіантів використовують метод порівнянної економічної, соціальної й екологічної ефективності ухвалених рішень. Для правильного оцінювання варіантів слід дотримуватися умов порівняння (територія, обсяги виробництва, соціальні чинники, охорона земель, забезпеченість ресурсами, які враховуються показники, нормативна база тощо).

РОЗДІЛ 2 СУЧАСНІ МЕТОДИ ЗНІМАЛЬНИХ РОБІТ

2.1 Особливості топографо-геодезичних та картографічних робіт

Топографо-геодезичні та картографічні роботи виконуються із застосуванням сучасних ГНСС технологій, а результати цих робіт оформлюються відповідно до ЗУ "Про землеустрій", ЗУ "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність".

Порядок використання апаратури супутникових радіонавігаційних систем під час проведення топографо-геодезичних, картографічних, аерофотознімальних, проектних, дослідницьких робіт і вишукувань та кадастрових зйомок, затверджений ПКМ від 13 липня 1998 р. № 1075

ПОРЯДОК побудови Державної геодезичної мережі, затверджений ПКМ від 7 серпня 2013 р. № 646

Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98), затвердженої наказом Укргеодезкартографії від 09.04.1998 N 56

Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Держкомзему від 18.05.2010 р. N 376

ПОРЯДОК використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою, затверджений наказом Мінагрополітики від 02.12.2016 № 509

ВИМОГИ до технічного і технологічного забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою, затвержені Наказом Мінагрополітики від 11.04.2013 № 255.

Топографо-геодезичні та картографічні роботи є невід'ємною частиною інженерно-геодезичного забезпечення будь-яких будівельних та наукових проектів. Їх особливості включають наступні аспекти:

1. Мета та завдання

Топографо-геодезичні роботи: передбачають вимірювання земної поверхні, визначення координат точок, створення топографічних карт та планів.

Картографічні роботи: включають створення та оновлення карт, атласів, цифрових картографічних продуктів, баз даних геоінформаційних систем (ГІС).

2. Методи та інструменти

Топографо-геодезичні роботи: використовують такі інструменти, як тахеометри, нівеліри, GPS-приймачі, дрони для аерофотозйомки.

Картографічні роботи: базуються на використанні геодезичних даних, а також на фотограмметричних методах, даних дистанційного зондування, геоінформаційних систем.

3. Точність та масштаби

Топографо-геодезичні роботи: відрізняються високою точністю вимірювань (до міліметра). Зазвичай виконуються у великих масштабах (1:500, 1:1000).

Картографічні роботи: орієнтовані на створення карт різних масштабів (від 1:10 000 до 1:1 000 000 і більше), з відповідною точністю, залежно від призначення карти.

4. Етапи виконання

Топографо-геодезичні роботи: включають підготовчий етап (збір та аналіз вихідних даних), польові роботи (вимірювання), камеральні роботи (обробка даних та створення топографічних планів).

Картографічні роботи: включають етапи збору даних, їх обробки та аналізу, компоновки картографічного зображення, редагування, виготовлення та розповсюдження карт.

5. Застосування

Топографо-геодезичні роботи: використовуються при проектуванні та будівництві інфраструктурних об'єктів, містобудуванні, земельному кадастрі.

Картографічні роботи: необхідні для навігації, планування та управління територіями, екологічного моніторингу, військових потреб, туризму.

6. Технології

Використання сучасних технологій, таких як дрони, лазерне сканування (LiDAR), системи ГІС, забезпечує високу точність і ефективність робіт.

Розвиток цифрових технологій дозволяє створювати інтерактивні карти та 3D-моделі.

Ці аспекти відображають загальні особливості топографо-геодезичних та картографічних робіт, які взаємодіють і доповнюють одне одного, забезпечуючи всебічну інформацію про земну поверхню.

Топографо-геодезичні роботи при землеустрої відіграють ключову роль у процесі визначення меж земельних ділянок, підготовки технічної документації та планування використання земель. Основні етапи та особливості цих робіт включають:

1. Підготовчі роботи

- Збір вихідних даних: отримання необхідної інформації про земельні ділянки з державного земельного кадастру, топографічних карт та інших джерел.
- Розробка технічного завдання: визначення мети, обсягу та методів проведення робіт, узгодження завдання з замовником.

2. Польові роботи

- Рекогностування: попереднє обстеження території для визначення методів та інструментів вимірювань.
- Вимірювання: визначення координат межових знаків, кутів повороту меж, довжин сторін ділянок за допомогою тахеометрів, GPS-приймачів та інших геодезичних інструментів.
- Закріплення меж: встановлення межових знаків (стовпчиків, кілків тощо) на місцевості.

3. Камеральні роботи

- Обробка даних: аналіз та обробка отриманих вимірювань для створення точних геодезичних планів.
- Складання топографічного плану: виготовлення детального топографічного плану ділянки з відображенням всіх межових знаків, рельєфу, будівель та інших об'єктів.
- Розробка технічної документації: підготовка необхідної документації для реєстрації земельної ділянки, включаючи кадастровий план та інші документи, що підтверджують результати вимірювань.

4. Правове забезпечення

- Юридичне оформлення: перевірка та затвердження меж земельних ділянок відповідними органами державної влади, внесення інформації до державного земельного кадастру.

- Оформлення права власності: підготовка документів для реєстрації права власності на земельну ділянку.

5. Особливості та вимоги

- Точність вимірювань: важлива для визначення меж ділянок, запобігання конфліктам між сусідніми власниками земель.

- Відповідність нормативним документам: всі роботи повинні виконуватися згідно з чинними нормативними актами та стандартами, що регулюють топографо-геодезичні роботи.

- Використання сучасних технологій: застосування GPS-приймачів, дронів, систем ГІС для підвищення точності та ефективності робіт.

6. Взаємодія з іншими видами робіт

- Інженерно-геодезичні роботи: часто проводяться разом з інженерно-геодезичними вишукуваннями для будівництва, що забезпечує комплексний підхід до землеустрою.

- Моніторинг та оновлення: регулярне оновлення та перевірка межових знаків для забезпечення актуальності даних та запобігання помилкам.

Топографо-геодезичні роботи при землеустрої є важливою складовою процесу управління та використання земельних ресурсів, забезпечуючи точність та законність визначення меж земельних ділянок.

2.2 Геоінформаційні системи (ГІС) територіальних громад

В умовах повномасштабної війни доступ до порталу Держгеокадастру обмежили. Але для комфортного управління активами громади: природними (водними, лісовими, мінерально- сировинними) та земельними ресурсами, інженерно-транспортною, соціальною, туристичною інфраструктурою, інвестиційним потенціалом громади створено інноваційний електронний картографічний ресурс. Розробники ГІС MagneticOne вже мають досвід спілкування з громадами, які тестують цей продукт. Окремі фрагменти ГІС зображено на рис. 2.2 та у додатку Б.

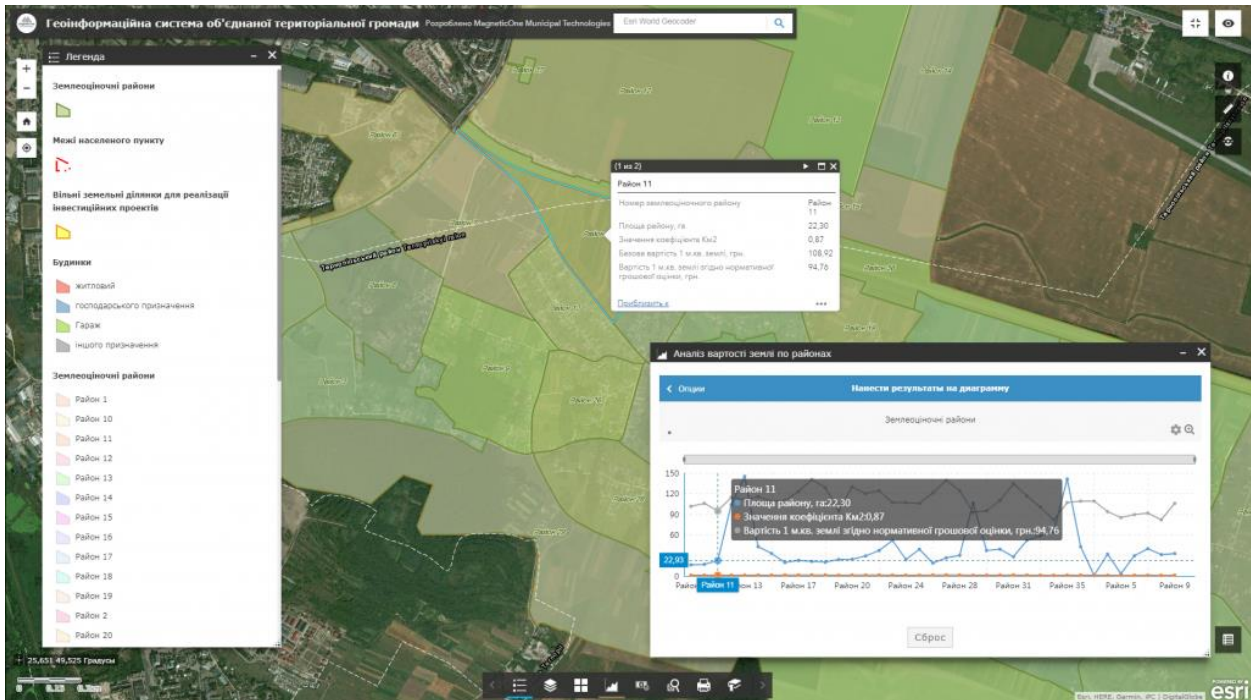

Рис. 2.2 – фрагмент ГІС MagneticOne

Керівництво громади завдяки наявній геопросторовій інформації має досить ґрунтовну інформацію про земельні ресурси.

До можливостей геоінформаційної системи належать такі окремі елементи:

- візуалізація, оперативний доступ, адміністрування та актуалізація містобудівної документації (генеральних планів, детальних планів території, топографічних планів, ортофотопланів, комплексний план просторового розвитку території громади, цифрових тематичних карт);
- автоматизація ведення єдиного адресного реєстру, реєстрів містобудівних умов та обмежень, будівельних паспортів, тимчасових споруд, рекламних носіїв тощо;
- візуалізація повного та актуального земельного банку громади та достовірних параметрів земельних ділянок;
- автоматизація ведення земельного кадастру громади в режимі суміщення з даними Державного земельного кадастру, Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Реєстру судових рішень, податкових реєстрів;

- аналіз земельного банку громади у режимі суміщення з містобудівною документацією (генеральним планом, схемою планування території громади, детальним планом території тощо);
- зручне ведення картографічної бази даних та інвентаризації інженерних комунікацій (каналізаційних і теплових мереж; підземних водопроводів, газопроводів; повітряних ліній електропередач, кабелів зв'язку й силових кабелів; оглядових колодязів тощо), автоматизація ведення технічної документації;
- облік, паспортизація та оперативна інвентаризація об'єктів туризму, комунальної власності, інвестиційних проектів тощо.

Модулі геоінформаційної системи територіальної громади:

містобудівний кадастр;

земельний кадастр громади;

управління інженерними мережами;

управління транспортною інфраструктурою;

управління соціальною інфраструктурою;

управління інвестиційними об'єктами;

управління комунальним майном;

управління туристичною галуззю;

управління об'єктами культурної спадщини;

управління водним господарством;

управління відходами;

модуль електронних звернень;

модуль інвентаризації активів громади.

Можливості геоінформаційної системи територіальної громади:

- візуалізація, оперативний доступ, адміністрування та актуалізація містобудівної документації (генеральних планів, детальних планів території,

топографічних планів, ортофотопланів, комплексний план просторового розвитку території громади, цифрових тематичних карт);

- автоматизація ведення єдиного адресного реєстру, реєстрів містобудівних умов та обмежень, будівельних паспортів, тимчасових споруд, рекламних носіїв тощо;

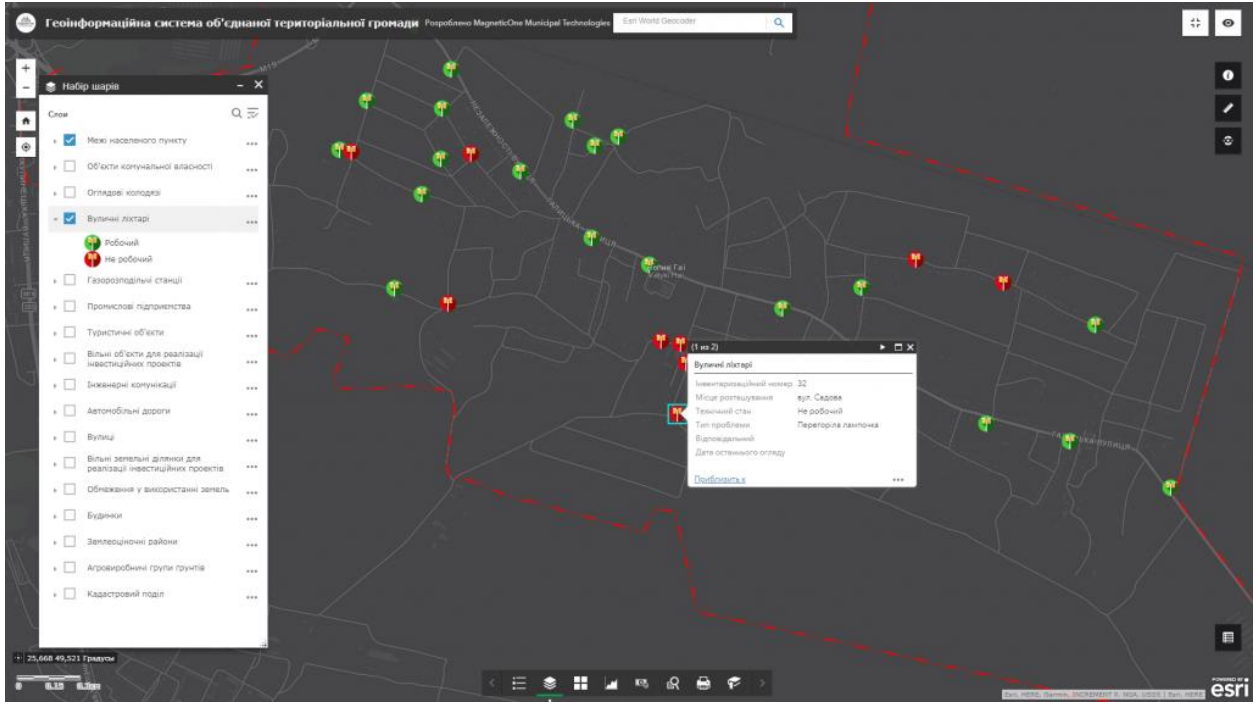
- візуалізація повного та актуального земельного банку громади та достовірних параметрів земельних ділянок;

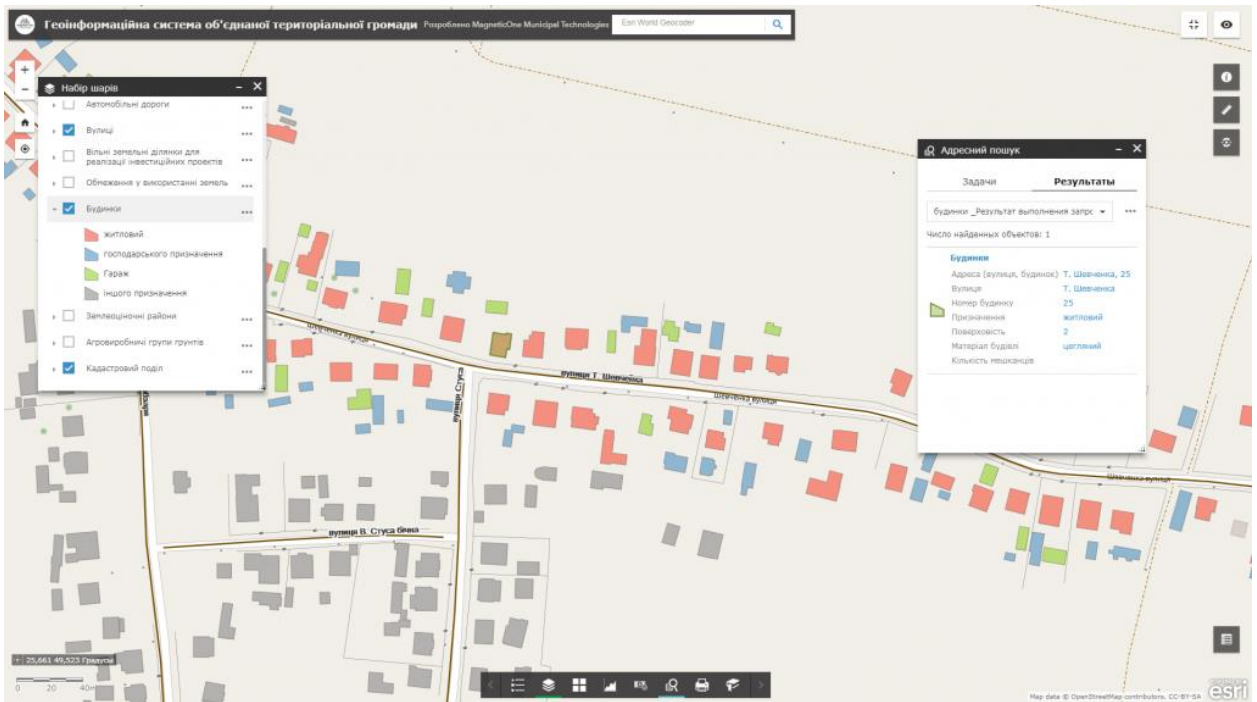
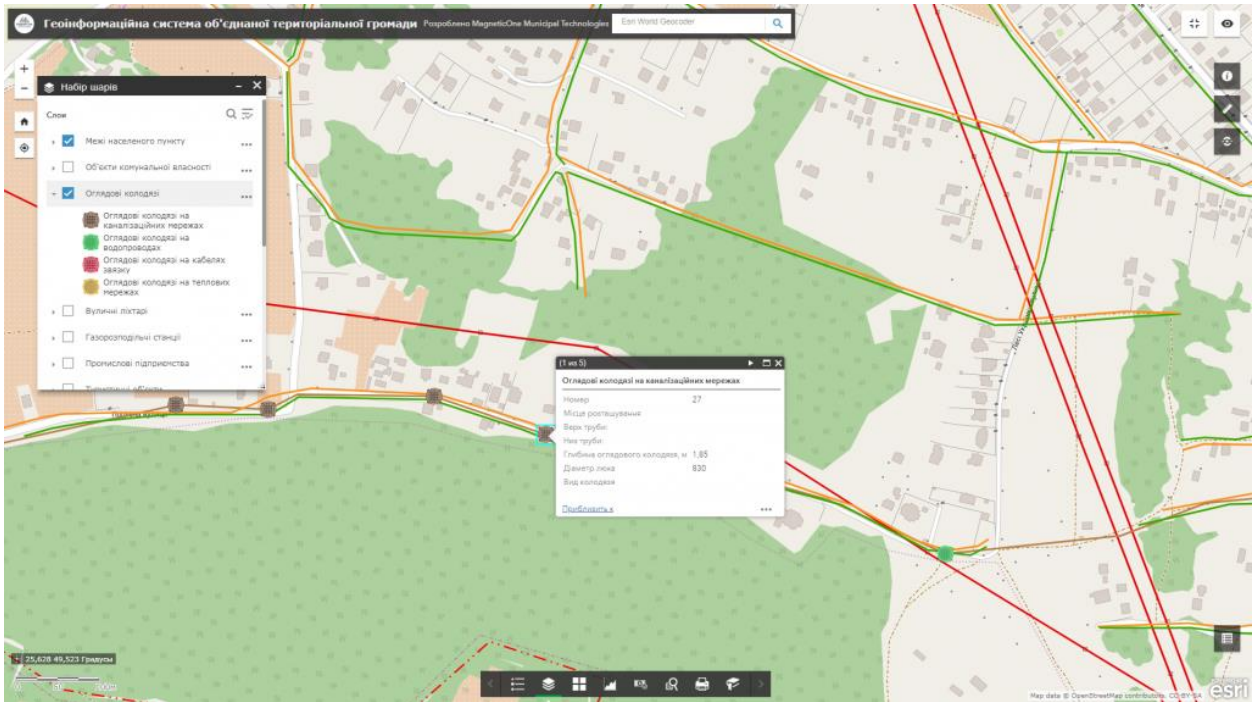
- автоматизація ведення земельного кадастру громади в режимі суміщення з даними Державного земельного кадастру, Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Реєстру судових рішень, податкових реєстрів;

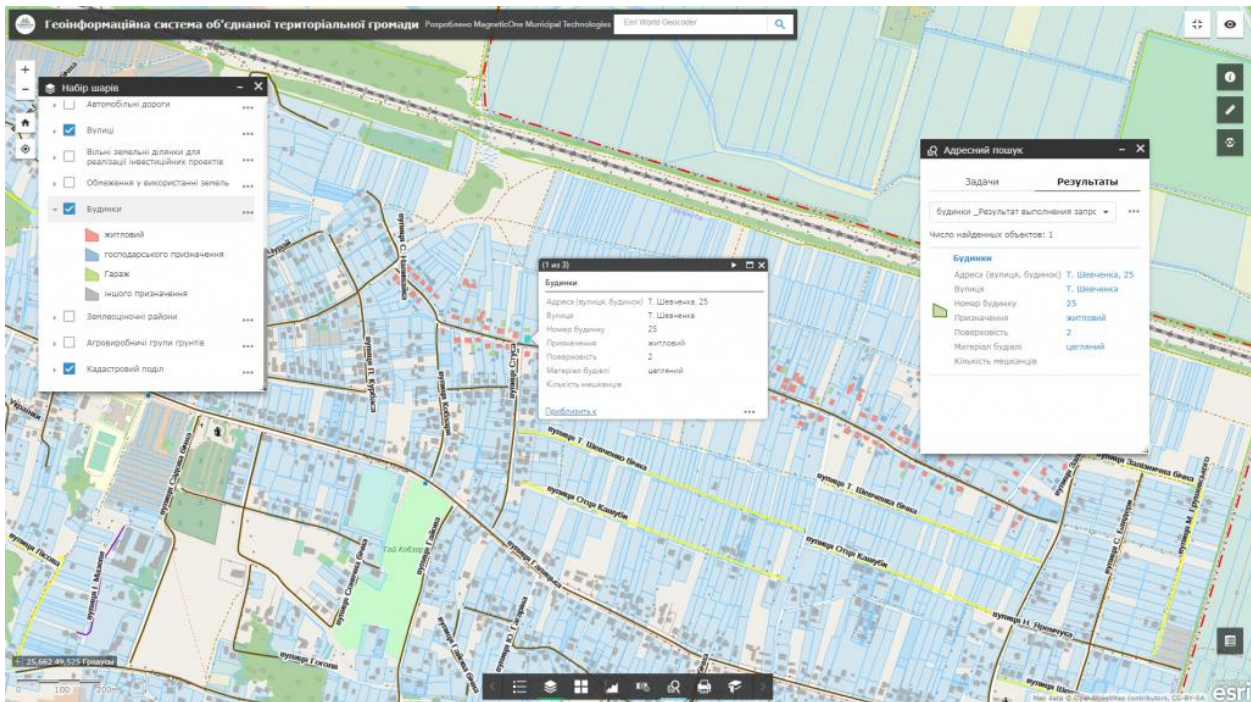
- аналіз земельного банку громади у режимі суміщення з містобудівною документацією (генеральним планом, схемою планування території громади, детальним планом території тощо);

- зручне ведення картографічної бази даних та інвентаризації інженерних комунікацій (каналізаційних і теплових мереж; підземних водопроводів, газопроводів; повітряних ліній електропередач, кабелів зв'язку й силових кабелів; оглядових колодязів тощо), автоматизація ведення технічної документації;

- облік, паспортизація та оперативна інвентаризація об'єктів туризму, комунальної власності, інвестиційних проєктів тощо.

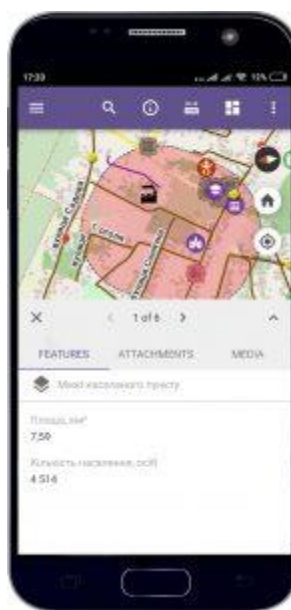

Набір даних геоінформаційної системи:

- сучасний адміністративно-територіальний поділ (межа громади, межі населених пунктів громади);
- цифрова містобудівна документація: ортофотоплани, генеральні плани населених пунктів, детальні плани території, плани зонування та інші картографічні матеріали;
- матеріали нормативної грошової оцінки (межі землеоціночних районів, контури агропромислових груп ґрунтів, обмеження у використанні земель);
- єдиний адресний реєстр;
- інженерні мережі водопостачання, водовідведення, газопроводи, тепломережі (із зазначенням діаметру та матеріалу труб, дат введення в експлуатацію, останнього ремонту тощо) електромережі, силові кабелі із відповідними технічними параметрами (кількість кабелів, напруга тощо), а також оглядові колодязі та їхні технічні характеристики (приналежність до виду мереж, глибина, точні координати тощо);
- інвестиційні об'єкти та пропозиції (вільні виробничі площі, вільні земельні ділянки, інвестиційні проєкти), об'єкти комунальної власності, туристичні атракції, спортивні споруди та ін.

Перелік матеріалів, необхідних для створення базового функціонала ГІС:

- Нормативна грошова оцінка населених пунктів, які входять до складу територіальної громади (схеми економіко-планувального зонування та прояву локальних факторів, картограми агровиробничих груп ґрунтів);
- Проекти формування території і встановлення меж сільських рад, які входять до складу територіальної громади;
- Картограми агровиробничих груп ґрунтів;
- Схеми населених пунктів із нанесенням інженерних комунікацій, назв вулиць, адміністративних та соціально-культурних закладів.
- Генеральні плани, ортофотоплани та інші картографічні матеріали (схеми, плани зонування тощо) населених пунктів, які належать до складу ОТГ.

Геоінформаційні системи (ГІС) відіграють важливу роль у дослідженні та управлінні територіальними громадами. Вони забезпечують ефективне збирання, обробку, аналіз та візуалізацію просторових даних, що дозволяє приймати обґрунтовані рішення щодо розвитку громад. Ось основні аспекти використання ГІС у дослідженні територіальних громад:

1. Збір та обробка даних

- Збирання даних: ГІС дозволяють збирати дані з різних джерел, включаючи супутникові знімки, аерофотозйомку, польові дослідження, статистичні дані та інші.

- Обробка даних: Сучасні ГІС інструменти дозволяють швидко та ефективно обробляти великі обсяги даних, включаючи їх очищення, конвертацію у потрібні формати та інтеграцію з іншими джерелами.

2. Аналіз просторових даних

- Аналіз землекористування: ГІС дозволяють аналізувати, як використовується земля в громаді, ідентифікувати зміни у землекористуванні, планувати майбутні використання земельних ресурсів.

- Демографічний аналіз: Можливість аналізу демографічних даних, таких як розподіл населення за віком, статтю, рівнем освіти, доходами та інші.

- Аналіз інфраструктури: Вивчення розташування та стану об'єктів інфраструктури, таких як дороги, водопроводи, електромережі, соціальні об'єкти (школи, лікарні).

3. Просторове планування

- Планування розвитку: ГІС використовуються для створення детальних планів розвитку громад, включаючи зони житлової забудови, промислові зони, рекреаційні зони та інші.

- Моніторинг змін: Системи дозволяють відстежувати зміни у розвитку територій, аналізувати їх причини та прогнозувати наслідки.

- Оцінка впливу на довкілля: Аналіз впливу планованих проектів на довкілля, включаючи оцінку ризиків і розробку заходів для мінімізації негативних впливів.

4. Управління ресурсами

- Земельні ресурси: Управління земельними ресурсами, включаючи кадастровий облік, оцінку вартості земель, контроль за використанням земельних ділянок.

- Природні ресурси: Управління природними ресурсами, такими як вода, лісові масиви, мінеральні ресурси, з метою їх збереження та раціонального використання.

- Комунальні ресурси: Управління комунальними ресурсами, такими як електроенергія, водопостачання, газопостачання, відстеження їх стану та планування розвитку.

5. Візуалізація даних

- Картографування: Створення карт різного призначення, включаючи тематичні карти (наприклад, карта забруднення повітря, карта демографічного розподілу).

- 3D-візуалізація: Створення тривимірних моделей територій, що дозволяє краще розуміти просторові взаємозв'язки та планувати розвиток.

- Інтерактивні карти: Розробка інтерактивних карт та веб-додатків, що дозволяють громадянам отримувати актуальну інформацію про їхню громаду, брати участь у процесах планування та прийняття рішень.

6. Громадська участь та прозорість

- Залучення громадян: Використання ГІС для підвищення прозорості управління, залучення громадян до процесів прийняття рішень, проведення громадських обговорень.

- Відкриті дані: Надання доступу до відкритих даних через ГІС-платформи, що сприяє підвищенню довіри до місцевої влади та активізації громадської активності.

- Навчання та підвищення обізнаності: Організація навчальних програм та семінарів для громадян та представників місцевих органів влади щодо використання ГІС-технологій.

7. Інтеграція з іншими системами

- Геоінформаційні платформи: Інтеграція ГІС з іншими інформаційними системами, такими як системи управління даними, фінансові системи, системи управління проектами.

- Підтримка рішень: Використання ГІС для підтримки прийняття рішень на основі аналізу даних, моделювання сценаріїв розвитку, прогнозування.
- Мобільні додатки: Розробка мобільних додатків, що дозволяють збирати дані в польових умовах, проводити обстеження, отримувати доступ до ГІС-даних у будь-який час.

Використання геоінформаційних систем дозволяє територіальним громадам ефективно управляти ресурсами, планувати розвиток, залучати громадян до прийняття рішень та забезпечувати стійкий соціально-економічний розвиток.

2.3. Проблемні питання, особливості соціально-економічного розвитку громад

Соціально-економічний розвиток громад є багатограним процесом, який включає в себе різні аспекти економічного зростання, соціального благополуччя та підвищення якості життя населення. Основні особливості цього процесу включають:

1. Економічний розвиток

- Диверсифікація економіки: розвиток різних секторів економіки (промисловість, сільське господарство, послуги) для зменшення залежності від одного джерела доходу.
- Підтримка малого та середнього бізнесу: створення сприятливих умов для розвитку підприємництва, надання грантів, пільгових кредитів, консультаційних послуг.
- Інвестиції в інфраструктуру: розвиток транспортної, комунальної, соціальної інфраструктури для забезпечення умов для бізнесу та поліпшення якості життя населення.

2. Соціальний розвиток

- Покращення системи освіти: інвестування в дошкільну, шкільну, вищу та професійну освіту, підвищення кваліфікації вчителів, модернізація навчальних закладів.

- Охорона здоров'я: розвиток медичних установ, покращення доступу до медичних послуг, профілактика захворювань, просування здорового способу життя.

- Соціальна підтримка: програми соціального захисту для малозабезпечених, безробітних, осіб з інвалідністю, пенсіонерів.

3. Екологічний розвиток

- Збереження природних ресурсів: ефективне управління земельними, водними, лісовими ресурсами, збереження біорізноманіття.

- Зменшення забруднення: впровадження екологічно чистих технологій у промисловості та сільському господарстві, розвиток системи управління відходами.

- Енергозбереження та відновлювальні джерела енергії: підтримка проектів з енергоефективності, розвиток сонячної, вітрової, гідроенергетики.

4. Культурний розвиток

- Збереження культурної спадщини: охорона історичних пам'яток, розвиток музеїв, бібліотек, підтримка народних традицій та ремесел.

- Розвиток культурних інституцій: підтримка театрів, концертних залів, галерей, організація культурних подій та фестивалів.

- Підтримка творчих ініціатив: створення умов для розвитку творчості, підтримка місцевих митців, організація конкурсів та виставок.

5. Громадська участь та управління

- Партнерство влади та громади: активне залучення громадян до прийняття рішень, розвиток механізмів громадської участі (громадські слухання, опитування, референдуми).

- Прозорість та підзвітність: забезпечення відкритості дій органів місцевого самоврядування, звітування про результати діяльності.

- Розвиток місцевого самоврядування: підвищення ефективності роботи місцевих органів влади, підготовка та навчання кадрів.

6. Інновації та технології

- Інформаційні технології: впровадження сучасних ІТ-рішень у сфері управління, освіти, охорони здоров'я, комунальних послуг.
- Розвиток інноваційного середовища: створення технопарків, бізнес-інкубаторів, підтримка науково-дослідних установ, стимулювання стартапів.
- Цифровізація: впровадження цифрових технологій для покращення ефективності управління, надання електронних послуг громадянам.

7. Економічна безпека

- Створення робочих місць: розвиток нових галузей, залучення інвесторів, підтримка місцевого бізнесу для створення нових робочих місць.
- Фінансова стабільність: забезпечення стабільного бюджету громади, ефективне управління фінансами, залучення додаткових джерел фінансування (гранти, субвенції).
- Безпека бізнесу: створення сприятливих умов для підприємницької діяльності, зниження бюрократичних бар'єрів, захист інвестицій.

Соціально-економічний розвиток громад передбачає комплексний підхід, який враховує потреби населення, ресурси та можливості регіону, а також зовнішні виклики та можливості. Це забезпечує стійкий розвиток та підвищення якості життя мешканців громади.

Соціально-економічний розвиток громад часто стикається з низкою проблемних питань, які можуть ускладнювати досягнення поставлених цілей. Ось деякі з найпоширеніших проблемних питань:

1. Економічні проблеми

- Безробіття та недостатня зайнятість: відсутність робочих місць, особливо в малих містах та сільських районах, призводить до високого рівня безробіття та міграції населення.

- Відсутність інвестицій: низька привабливість для інвесторів через слабку інфраструктуру, недостатню підтримку місцевої влади, бюрократичні бар'єри.

- Залежність від одного сектора економіки: відсутність диверсифікації економіки робить громади вразливими до коливань на ринку.

2. Соціальні проблеми

- Нерівність та соціальна несправедливість: значні розриви в доходах між різними верствами населення, недостатній доступ до якісних соціальних послуг.

- Застаріла система освіти: невідповідність освітніх програм сучасним вимогам ринку праці, недостатнє фінансування навчальних закладів, низька якість освіти.

- Недостатня медична допомога: брак медичних установ та кваліфікованих спеціалістів, особливо в сільських районах, недостатнє фінансування охорони здоров'я.

3. Інфраструктурні проблеми

- Зношеність інфраструктури: старі та зношені дороги, мости, будівлі, що потребують капітального ремонту або заміни.

- Недостатня комунальна інфраструктура: проблеми з водопостачанням, водовідведенням, електропостачанням, недостатній розвиток громадського транспорту.

- Низька якість житлових умов: застарілий житловий фонд, проблеми з доступністю житла для молоді та соціально незахищених верств населення.

4. Екологічні проблеми

- Забруднення довкілля: промислові викиди, сміттєзвалища, забруднення водних ресурсів, недостатня увага до екологічних питань.

- Недостатнє управління природними ресурсами: неефективне використання земель, водних ресурсів, лісів, недостатній контроль за їх збереженням та відновленням.

- Кліматичні зміни: вразливість до природних катастроф, таких як повені, засухи, що впливають на сільське господарство та життя населення.

5. Управлінські проблеми

- Корупція та бюрократія: високий рівень корупції, складні та непрозорі процедури управління, недостатня підзвітність влади.
- Низька ефективність місцевого самоврядування: слабе управління, недостатня кваліфікація кадрів, відсутність стратегічного планування.
- Недостатня громадська участь: низький рівень залучення громадян до прийняття рішень, відсутність механізмів зворотного зв'язку між владою та громадою.

6. Фінансові проблеми

- Обмеженість бюджетних ресурсів: недостатні доходи місцевих бюджетів, залежність від державних дотацій, низька фінансова автономія.
- Нецільове використання коштів: неефективне використання бюджетних ресурсів, відсутність пріоритетів у фінансуванні важливих проектів.
- Відсутність доступу до фінансових ринків: обмежений доступ до кредитних ресурсів, недостатня підтримка фінансових установ.

7. Демографічні проблеми

- Старіння населення: зростання частки літніх людей, зменшення частки працездатного населення, міграція молоді у великі міста або за кордон.
- Демографічна криза: низький рівень народжуваності, високий рівень смертності, депопуляція сільських районів.

Для подолання цих проблем потрібні комплексні підходи, зокрема, ефективне планування, залучення інвестицій, розвиток людського капіталу, забезпечення соціальної справедливості, поліпшення управління та активна участь громади у процесах прийняття рішень.

2.4. Формування сценаріїв розвитку громад

Формування сценаріїв розвитку громад є важливим етапом у стратегічному плануванні, який дозволяє врахувати різні можливі напрямки розвитку та підготуватися до різних викликів і можливостей. Процес формування сценаріїв включає кілька ключових етапів і методів:

1. Визначення цілей та завдань

- Встановлення мети: Визначення стратегічних цілей розвитку громади, таких як економічне зростання, покращення якості життя, збереження довкілля.
- Формулювання завдань: Конкретизація завдань, необхідних для досягнення встановлених цілей, наприклад, створення робочих місць, розвиток інфраструктури, підвищення рівня освіти.

2. Збір та аналіз даних

- Збір даних: Збирання актуальних даних про соціально-економічний стан громади, демографічну ситуацію, стан інфраструктури, екологічні умови.
- Аналіз даних: Вивчення зібраних даних для виявлення сильних і слабких сторін громади, а також можливостей і загроз.

3. Ідентифікація ключових факторів розвитку

- Визначення факторів впливу: Ідентифікація зовнішніх та внутрішніх факторів, які можуть впливати на розвиток громади, таких як економічні тренди, політичні зміни, технологічні інновації, демографічні зміни.
- Оцінка впливу: Аналіз можливого впливу кожного фактора на розвиток громади, врахування їх взаємодії.

4. Розробка сценаріїв

- Побудова базових сценаріїв: Створення декількох базових сценаріїв розвитку, враховуючи різні комбінації ключових факторів та їх вплив.
- Песимістичний сценарій: Розробка сценарію, що враховує найгірші можливі умови розвитку, такі як економічний спад, зростання безробіття, погіршення екологічної ситуації.

- Оптимістичний сценарій: Формування сценарію, що передбачає сприятливі умови розвитку, включаючи економічний ріст, збільшення інвестицій, покращення соціальних умов.

- Реалістичний сценарій: Розробка сценарію, який враховує найбільш ймовірні умови розвитку, базуючись на поточних трендах та прогнозах.

5. Оцінка сценаріїв

- Моделювання наслідків: Використання ГІС та інших інструментів для моделювання наслідків реалізації кожного сценарію, оцінка впливу на економіку, соціальну сферу, екологію.

- Порівняння сценаріїв: Аналіз переваг та недоліків кожного сценарію, порівняння їх впливу на досягнення стратегічних цілей громади.

6. Вибір та реалізація сценарію

- Вибір оптимального сценарію: Прийняття рішення щодо вибору найбільш оптимального сценарію розвитку на основі проведеного аналізу.

- Розробка плану дій: Формулювання конкретних заходів та проектів, необхідних для реалізації обраного сценарію, визначення відповідальних осіб та ресурсів.

- Моніторинг та коригування: Встановлення системи моніторингу для відстеження реалізації плану дій, своєчасне коригування заходів у разі зміни умов.

7. Залучення зацікавлених сторін

- Громадські обговорення: Організація обговорень з громадянами, представниками бізнесу, громадськими організаціями для отримання зворотного зв'язку та врахування їх думок.

- Прозорість процесу: Забезпечення відкритості та прозорості процесу формування та реалізації сценаріїв, регулярне інформування про хід реалізації плану.

8. Врахування ризиків та можливостей

- Ідентифікація ризиків: Визначення потенційних ризиків, які можуть виникнути під час реалізації сценаріїв, розробка стратегій їх мінімізації.

- Використання можливостей: Виявлення нових можливостей, що можуть виникнути в процесі реалізації сценаріїв, та їх ефективне використання.

Формування сценаріїв розвитку громад є складним і багатогранним процесом, що вимагає комплексного підходу та залучення широкого кола зацікавлених сторін. Він забезпечує можливість адаптуватися до змінних умов, ефективно використовувати ресурси та досягати сталого розвитку громади.

РОЗДІЛ 3 ОХОРОНА ПРАЦІ.

3.1. Заходи з охорони праці

Правила поведження при виконанні геодезичних робіт встановлюються відповідним законодавством.

Згідно Закону України про охорону праці роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.

Роботодавець повинен створити умови для праці, безпечні для працівника, забезпечити виконання необхідних профілактичних заходів.

здійснює контроль за додержанням працівником технологічних процесів, правил поведження з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, використанням засобів колективного та індивідуального захисту, виконанням робіт відповідно до вимог з охорони праці;

вживає термінових заходів для допомоги потерпілим, залучає за необхідності професійні аварійно-рятувальні формування у разі виникнення на підприємстві аварій та нещасних випадків.

Роботодавець несе безпосередню відповідальність за порушення зазначених вимог.

Працівник зобов'язаний дбати про особисту безпеку і здоров'я, а також про безпеку і здоров'я оточуючих людей в процесі виконання будь-яких робіт чи під час перебування на території підприємства;

знати і виконувати вимоги нормативно-правових актів з охорони праці, правила поведження з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, користуватися засобами колективного та індивідуального захисту;

проходити у встановленому законодавством порядку попередні та періодичні медичні огляди.

Працівник несе безпосередню відповідальність за порушення зазначених вимог.

3.2. Охорона праці при землевпорядних роботах

Охорона праці при землевпорядних роботах є важливим аспектом забезпечення безпеки і здоров'я працівників, зайнятих у цій сфері. Землевпорядні роботи можуть включати різні види діяльності, такі як геодезичні зйомки, оцінка земель, встановлення меж земельних ділянок, підготовка документації тощо. Кожен з цих видів діяльності може мати свої специфічні ризики, тому важливо враховувати їх при плануванні і виконанні робіт.

Основні заходи з охорони праці при землевпорядних роботах:

1. Організаційні заходи

- Інструктаж та навчання: Проведення інструктажів з охорони праці для всіх працівників перед початком робіт, регулярне навчання з техніки безпеки.
- Медичні огляди: Регулярні медичні огляди працівників, особливо тих, хто зайнятий на роботах з підвищеним ризиком.
- Планування робіт: Розробка і затвердження плану робіт, який враховує всі можливі ризики і передбачає заходи для їх мінімізації.

2. Технічні заходи

- Використання захисних засобів: Забезпечення працівників необхідними засобами індивідуального захисту (каска, рукавички, спеціальний одяг, захисні окуляри).
- Технічне обслуговування обладнання: Регулярне технічне обслуговування та перевірка обладнання, що використовується при землевпорядних роботах.

- Забезпечення безпеки на робочому місці: Встановлення огорожень, знаків безпеки, організація безпечних підходів та під'їздів до робочих місць.

3. Правові заходи

- Відповідність законодавству: Дотримання вимог національного законодавства з охорони праці, стандартів і норм безпеки.

- Розробка внутрішніх нормативних документів: Розробка та впровадження внутрішніх нормативних документів з охорони праці, які враховують специфіку землевпорядних робіт.

4. Психофізіологічні заходи

- Організація робочого часу: Встановлення оптимального режиму роботи і відпочинку, щоб уникнути перевтоми працівників.

- Психологічна підтримка: Надання психологічної підтримки працівникам, створення позитивного морально-психологічного клімату в колективі.

5. Специфічні заходи для окремих видів робіт

Геодезичні роботи

- Безпека на висоті: Забезпечення безпеки працівників при виконанні робіт на висоті (на дахах будівель, вежах), використання страхувальних систем.

- Робота поблизу доріг: Встановлення попереджувальних знаків і огорожень при виконанні робіт поблизу доріг, забезпечення видимості працівників (світловідбиваючий одяг).

Землевпорядні роботи в полі

- Захист від погодних умов: Забезпечення працівників засобами захисту від сонця, дощу, вітру, екстремальних температур.

- Безпека при роботі з інструментами: Навчання правильному використанню інструментів і обладнання, регулярна перевірка їх технічного стану.

Робота з хімічними речовинами

- Захист від хімічних впливів: Використання захисних засобів при роботі з хімічними речовинами (гербіцидами, пестицидами), навчання працівників правилам безпеки.

6. Аварійні ситуації

- План дій при аваріях: Розробка плану дій на випадок аварійних ситуацій, навчання працівників діям у надзвичайних ситуаціях.

- Медичне забезпечення: Наявність на робочому місці аптечки першої допомоги, підготовка працівників до надання першої медичної допомоги.

7. Контроль і моніторинг

- Регулярний контроль: Проведення регулярних перевірок умов праці, контроль за дотриманням правил і норм охорони праці.
- Аудит безпеки: Проведення внутрішніх і зовнішніх аудитів з охорони праці для виявлення і усунення недоліків.

Забезпечення охорони праці при землевпорядних роботах є необхідною умовою для збереження здоров'я і життя працівників, підвищення ефективності роботи та запобігання аваріям і травмам на робочому місці.

ВИСНОВКИ

Визначення меж населених пунктів є важливим процесом у земельному плануванні та управлінні територіями. Цей процес включає в себе низку кроків, спрямованих на встановлення чітких, юридично оформлених кордонів між населеними пунктами та іншими територіями. Визначення меж має важливе значення для розвитку інфраструктури, планування територій, управління земельними ресурсами та забезпечення прав власності. Ось деякі ключові аспекти та висновки щодо цього процесу:

1. Значення визначення меж населених пунктів

- **Юридична ясність:** Чітке визначення меж дозволяє уникнути спорів щодо прав власності та користування землею, забезпечує юридичну ясність і захист прав власників та користувачів земельних ділянок.
- **Планування територій:** Визначені межі є основою для територіального планування, дозволяють розробляти детальні плани забудови, розвитку інфраструктури та зонування територій.
- **Управління ресурсами:** Чіткі межі допомагають у раціональному використанні земельних ресурсів, забезпечують ефективне управління та контроль за використанням земель.
- **Фінансування та бюджетування:** Визначені межі сприяють точному розрахунку податкових надходжень, плануванню бюджету та розподілу фінансових ресурсів між населеними пунктами.

2. Основні етапи процесу визначення меж

- **Підготовчий етап:** Включає збирання та аналіз існуючих документів, картографічних матеріалів, нормативно-правових актів, які стосуються земель населеного пункту.
- **Геодезичні роботи:** Виконання топографо-геодезичних зйомок для точного визначення координат межових знаків, встановлення межових знаків на місцевості.

- Узгодження меж: Узгодження меж з сусідніми населеними пунктами, власниками та користувачами земельних ділянок, державними та місцевими органами влади.

- Документальне оформлення: Підготовка та затвердження межових планів, картографічних матеріалів, оформлення необхідної документації.

- Юридичне оформлення: Затвердження меж органами місцевого самоврядування або державними органами, внесення відповідних записів до державних кадастрів та реєстрів.

3. Висновки та рекомендації

- Комплексний підхід: Визначення меж населених пунктів вимагає комплексного підходу, який включає юридичні, геодезичні, картографічні та адміністративні аспекти.

- Залучення фахівців: Необхідно залучати кваліфікованих спеціалістів у сфері геодезії, землевпорядкування, юриспруденції для забезпечення точності та юридичної коректності процесу.

- Участь громадськості: Важливо залучати громадськість та враховувати думку місцевих жителів, власників та користувачів земель під час узгодження меж.

- Використання сучасних технологій: Використання сучасних геоінформаційних систем (ГІС), супутникових знімків та інших технологій дозволяє підвищити точність та ефективність визначення меж.

- Дотримання законодавства: Процес визначення меж повинен відповідати вимогам національного законодавства, стандартів і норм, що регулюють земельні відносини.

Практичні рекомендації:

- Планування і координація: Розробка детального плану проведення робіт з визначення меж, координація дій між різними службами та організаціями.

- Реалізація пілотних проектів: Виконання пілотних проектів з визначення меж для вивчення проблемних питань та розробки ефективних методик.

- Навчання та підвищення кваліфікації: Організація навчання та підвищення кваліфікації для спеціалістів, залучених до процесу визначення меж.

- Постійний моніторинг: Запровадження системи постійного моніторингу та актуалізації меж для врахування змін у використанні земель та нових вимог законодавства.

Чітке та правильне визначення меж населених пунктів є важливою передумовою для ефективного територіального планування, раціонального використання земельних ресурсів та забезпечення прав власників і користувачів земель.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Земельний кодекс України.
1. Закон України «Про землеустрій».
2. Закон України «Про Державний земельний кадастр» №3613-УІ від 07.07.11р.
3. Закон України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» №353-ХІУ від 23.12.1998 р..
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» № 1051 від 17.10.2012 р..
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання застосування геодезичної системи координат» №1259 від 22.09.2004 р.
6. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Порядок використання апаратури супутникових радіонавігаційних систем під час проведення топографо-геодезичних, картографічних, аерофотознімальних, проектних, дослідницьких робіт і вишукувань та кадастрових зйомок» №1075 від 13.07.1998 р.
7. Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Порядку використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою» №509 від 02.12.2016 р.
8. Наказ Держкомзема України «Про затвердження Класифікації видів цільового призначення земель» №548 від 23.07.2010р..
9. Наказ Держкомзема України «Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» №376 від 18.05.2010 р.
10. Наказ Держкомзема України «Про затвердження Класифікатору обмежень та обтяжень у використанні земельних ділянок» №643 від 29.12.2008 р.
11. Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру.
URL: <https://land.gov.ua>
12. Земельний Кодекс України : станом на 01.10. 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.gov.ua/laws/show/> – 19.08.2017. – Загол. з

екрана.

13. Конституція України [Електронний ресурс].
14. (<https://land.gov.ua/stan-rozhliadu-dokumentatsii-iz-zemleustroi-u-za-pryntsyptom-eksterytorialnosti-11/>)
15. Третяк А.М., Дорош О.С. Управління земельними ресурсами : навчальний посібник. Київ : ЦЗРУ, 2006. 462 с.
16. Земельний кодекс України.
17. Закон України «Про землеустрій».
18. Закон України «Про Державний земельний кадастр» №3613-УІ від 07.07.11р.
19. Закон України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» №353-ХІУ від 23.12.1998 р..
20. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» № 1051 від 17.10.2012 р..
21. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання застосування геодезичної системи координат» №1259 від 22.09.2004 р.
22. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Порядок використання апаратури супутникових радіонавігаційних систем під час проведення топографо-геодезичних, картографічних, аерофотознімальних, проектних, дослідницьких робіт і вишукувань та кадастрових зйомок» №1075 від 13.07.1998 р.
23. Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Порядку використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою» №509 від 02.12.2016 р.

ДОДАТКИ

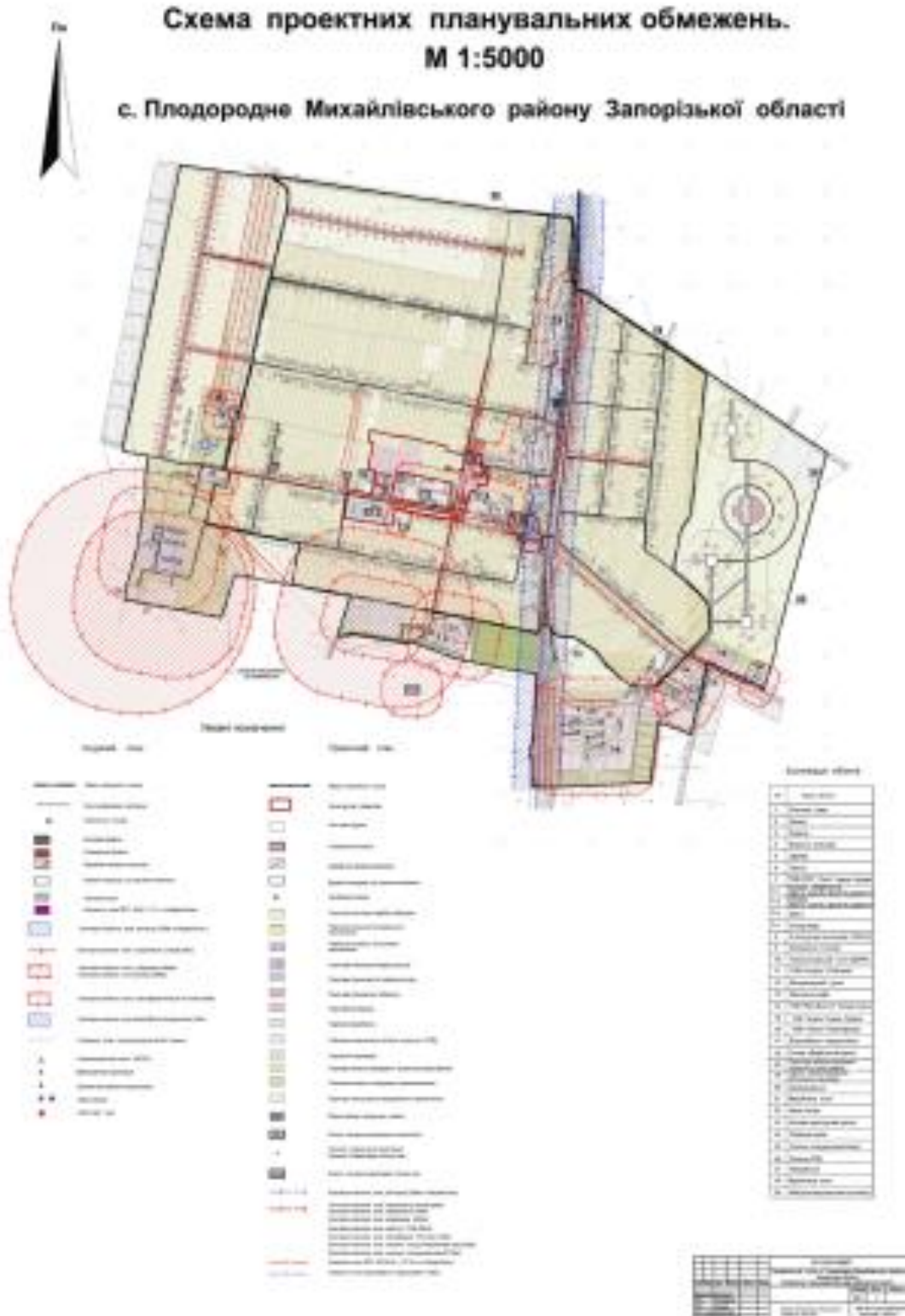
Додаток А – децентралізація

<https://land.gov.ua/stan-rozhliadu-dokumentatsii-iz-zemleustroi-za-pryntsygom-eksterytorialnosti-11/>

Додаток Д – Схема проектних планувальних обмежень

Додаток Е – Фрагменти ГІС MagneticOne

Реєстр містобудівної документації

Знайти адресу або місце

Інформаційне зведення

Паспорти прив'язки тимчасових споруд	3
Реєстр будівельних паспортів	24
Реєстр містобудівних умов та обмежень	19

Поповнення:

- Штанда Оксана Сергіївна - Газифікація житлового будинку №59, м. Лозова, с. Домуха, вул.Кірова.
- відд. освіти Лозівської міської ради - м. Лозова, мікрорайон 4, буд. 23
- Лозівська міська лікарня - м. Лозова, вул. Червоної Армії, 29
- Управління житлово-комунального господарства та будівництва міської ради - м. Лозова, вул. Червоної Армії, 29
- Управління житлово-комунального господарства та будівництва міської ради - м. Лозова, вул. Педяна-2
- відд. освіти Лозівської міської ради - м. Лозова, мікрорайон 4, буд. 23
- Комунітальний склад охорони здоров'я "Лозівське територіальне медичне об'єднання" Лозівської міської ради Харківської області - м. Лозова, вул. Машинобудівників, 29
- Служба Володимир Сергійович - вул. Слобожанська, 2 у м. Лозова, Харківської області
- Управління житлово-комунального господарства та будівництва Лозівської міської ради - м. Лозова
- Комунітальне підприємство "Теплоенерго" Лозівської міської ради - м. Лозова, вул.Мединобудівників, 29-Б
- Комунітальне підприємство "Теплоенерго" Лозівської міської ради Харківської області - Від вул. Волоської до перетину вул. Слобожанської з вул. Супруна в м. Лозова Харківської області
- відд. освіти Лозівської міської ради - Домашня ЗОШ №11 ступеня, м. Лозова, с. Домуха, вул. Челевева, 11
- Костенко Олександр Петроович - Газифікація житлового будинку №33, м. Лозова, с. Домуха, вул.Леніна.
- Михотка Валентина Григорівна - Газифікація житлового будинку №59, м. Лозова, вул.Братів Кучеренків.
- Демиченко Микола Михайлович - Газифікація житлового будинку №79, м. Лозова, с. Домуха, вул.Леніна

Поповнення (1 з 2):

Населений пункт: м. Лозова

Адреса: Харківська область, м. Лозова, с. Домуха, вул. Промінева, 11

Інформація про об'єкт будівництва: З заб. м 102,40 м2

Інформація про земельну ділянку: договір купівлі-продажу земельної ділянки від 24.04.2014 р. та зареєстрований в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно про реєстрац.

Будівельний паспорт чи рішення МБК: БП № 36-2014/Д від 04.11.2014

Декларація про Местобудови.ор ***

Масштаб: 1:36,297 48,664 Градуси

Mapbox | Esri | DeLorme | Garmin | Esri